

L'Associació per l'Atenció de Serveis i Solidaritat tanca després de 31 anys: «A nivell burocràtic les entitats petites estan destinades a morir»

Després de més de tres dècades oferint un espai de trobada, formació, suport i dinamització als barris de Girona Est, ara, han decidit abaixar la persiana perquè la paperassa els provoca «nervis i angioxa»

L'entitat es va fundar el 1994 amb l'objectiu de ser un espai de trobada, formació, suport i dinamització comunitària a Girona Est. La seva intenció ha estat sempre «millorar les condicions de vida» dels barris de Font de la Pólvera, Vila-roja, Grup Sant Daniel, Mas Ramada i La Creueta, i que els veïns «fossin els protagonistes de la millora». Castro i Quintana afirmen que ha estat «trist i difícil» haver-ho de deixar, tant per a elles com pels usuaris de l'entitat. No els ha quedat cap més remei perquè la paperassa que havien de fer i les resolucions de les subvencions que arribaven «molt tard» els suposava «nervis i angioxa». Ha estat una «decisió meditada» i que portaven «temps pensant», però al final es van plantejar si volien passar per aquesta «angioxa». Era un «punt que pesava», detallen. Tanmateix, indiquen que «no era un tema econòmic», però sí que preveïen que podria arribar a «ser un problema». També remarquen que les administracions, com l'Ajuntament de Girona o la Generalitat, «confiaven» en la seva tasca, però «a nivell de gestió la cosa era més complicada», lamenten. Per això, i després de més de tres dècades, han arribat a la conclusió que era «un bon moment» per abaixar la persiana del local social del carrer Noguer. Reiteren que ha estat «una bona etapa» i una «experiència vital», que els ha representat un «desenvolupament professional i personal». «S'ha intentat treballar el més bé possible», asseguren. El sector est de Girona ha estat, històricament, un dels que porta més polèmica a la ciutat i quan explicaven a la gent que treballaven en aquesta zona feien un «comentari negatiu». Elles, però, només n'han sabut veure aspectes positius i destaquen que sempre han estat «ben tractades» i els han «rebut molt bé». De fet, assenyalen que hi havia «molta participació de gent del barri». Aquesta bona rebuda i el bon tracte ha estat, en gran part, perquè han «treballat des de la proximitat», portant diferents projectes que abraçaven diferents grups: infants, comunitats veïns o dones. «Els beneficiaris indirectes eren de tot Girona», apunten. Ara, deixen un «buit al territori» i, tot i que han intentat «fer un bon traspàs» ara no hi ha cap entitat que faci la feina que fan elles. Així i tot, estan convençudes que «en breu hi haurà una entitat que farà els projectes», perquè al llarg d'aquests anys han col·laborat amb altres associacions per fer un treball «comunitari». Quintana ha estat lligada a l'Associació per a l'Atenció de Serveis i Solidaritat de Girona els últims dinou anys, gairebé els mateixos que Castro, disset. Durant aquest temps han vist com l'entitat evolucionava i anava passant per diferents etapes. El 1994 va començar com un centre de formació d'adults. Fins al 2001 es van atendre i formar unes 1.300 persones en els àmbits d'alfabetització, neoelectors, certificat i graduat escolar. El 1997 ja s'havia començat amb l'etapa de projectes de formació i inserció laboral. Aquesta etapa es va acabar el 2013 i a partir de llavors, i fins ara, s'han fet projectes de dinamització comunitària partint de l'estudi de les problemàtiques detectades i de les necessitats dels col·lectius més vulnerables del sector est de la ciutat. L'associació tancar, però «deixa un llegat de més de tres dècades de compromís, aprenentatge i acció comunitària».